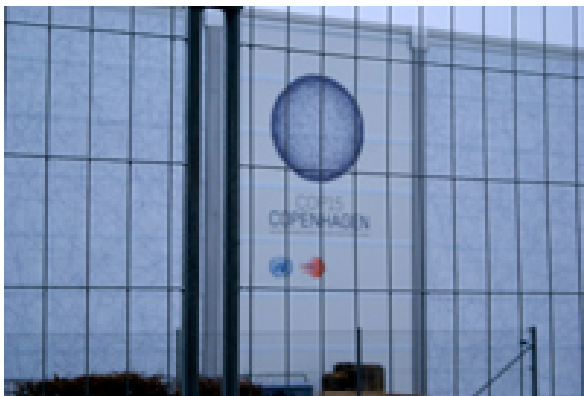

ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ – ΜΙΑ ΑΦΑΝΗΣ ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΗ ΑΠΩΛΕΙΑ (του Αλέξανδρου Μπέλεση)

SONY DSC

Μια πιθανή αποτυχία της διεθνούς Διάσκεψης της Κοπεγχάγης στο να κατασταλάξει σε μια συμφωνία για ουσιαστικό περιορισμό στην εκπομπή ρύπων αερίων θερμοκηπίου δεν μπορεί παρά να χρεωθεί κατά κύριο λόγο στις πιο πλούσιες και πιο ρυπογόνες χώρες του πλανήτη.

Δεν πέρασε αρκετός καιρός από τότε που ο **Ίβο Ντε Μπερ**, προϊστάμενος της γραμματείας της Υπηρεσίας του ΟΗΕ για την Κλιματική Αλλαγή δήλωσε: «ας είμαστε ειλικρινείς. Όλοι γνωρίζουμε πως το ζήτημα των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έχει λάβει τέτοιες διαστάσεις εξαιτίας των βιομηχανικών χωρών».

Εάν για μερικούς το ζήτημα της ηθικής μομφής προσπερνάται εύκολα, θα ήταν σκόπιμο να αναλογιστούν τις «παράπλευρες απώλειες» αυτής της αρνητικής στάσης από πλευράς Δύσης και η αναφορά γίνεται στην αποτυχία της Δημοκρατίας να προστατέψει το αγαθό της ζωής επικαλούμενη την οικονομική στενότητα.

Για την «ανυπαξία» πόρων

Η «αδυναμία» εξεύρεσης πόρων από τη Δύση – οι οποίοι θα κατευθύνονταν στις υπό ανάπτυξη χώρες, με σκοπό να αντιμετωπιστούν οι καταστροφικές συνέπειες της υπερβολικής έκλυσης αερίων του θερμοκηπίου από πλευράς των πλούσιων χωρών – την ώρα που επενδύονται «όλα τα λεφτά» στην διάσωση παραγόντων της ακραίας φιλελεύθερης οικονομίας και τζόγου της φούσκας, θα είναι ακατανόητη μετά από μερικά χρόνια, από τους πολίτες της[1].

Όταν οι καταστρεπτικές επιπτώσεις των κλιματικών αλλαγών θα εντείνουν τα παγκόσμια προβλήματα (όπως αυτά της οικονομίας, της δημόσιας υγείας, της στρατιωτικής ασφάλειας, της έλλειψης τροφής και νερού, της ανεξέλεγκτης μετανάστευσης, κλπ) και οι Δημοκρατίες της Δύσης δεν θα μπορούν να ανταπεξέλθουν, τότε πιθανότατα θα προκύψει μια μεγάλη κρίση αξιοπιστίας του πολιτεύματος. Σε περίπτωση αποτυχίας της διάσωσης της Κοπεγχάγης πιθανότατα μετά από μερικά χρόνια θα πρέπει να απαντηθεί το πώς είναι δυνατόν να επιδεικνύεται τόση σπουδή για τη διάσωση των επενδύσεων «οικονομικών εγκλημάτων» και να μην υπάρχουν διαθέσιμοι πόροι για την προστασία της ζωής; Και οι απαντήσεις μπορεί να μην κληθούν να απαντηθούν σε φιλολογικό επίπεδο αλλά σε διεθνές δικαστήριο. Η εφαρμογή της αρχής της πρόληψης προστατεύει και τους σοφούς όχι μόνο το περιβάλλον και τον άνθρωπο γενικά.

Πολιτική του «ελάχιστου» και κεφάλαιο

Ένα από τα θέματα που προβληματίζουν τους σκεπτόμενους πολίτες είναι το κατά πόσο αυτή η στάση «πολιτικής του ελάχιστου» αποτελεί καταστάλαξη δημοκρατικών διεργασιών, ή αναβίωσης του θρησκευτικού φονταμενταλισμού ή της απόλυτης κυριαρχίας του ολοκληρωτικού ελέγχου των μεγάλων συγκεντρώσεων του κεφαλαίου.

Για την «πίεση» που ασκούν στην χάραξη της πολιτικής οι «συγκεντρώσεις κεφαλαίου», έχει αναφέρει πολλά αποκαλυπτικά ο Πρώην υποψήφιος πρόεδρος των ΗΠΑ Αλ Γκόρ. *«Πλούσιοι δεξιοί ιδεολόγοι έχουν συμμαχήσει με τις πιο ανεύθυνες και κυνικές εταιρείες στην βιομηχανία πετρελαίου, άνθρακα και μεταλλευμάτων, με σκοπό να χρηματοδοτούν ψευδοεπιστημονικές επιτροπές βιτρίνας, οι οποίες ειδικεύονται στην δημιουργία παραπλανητικών εντυπώσεων και ασάφειας σχετικά με την υπερθέρμανση του πλανήτη»[2].*

Για την πληρότητα ενημέρωσης των πολιτικών δεν συντρέχει λόγος ανησυχίας πλέον. Εκτός από την διακυβερνητική επιτροπή του ΟΗΕ για τις κλιματικές αλλαγές και άλλους μικρότερους ερευνητικούς φορείς, αναλύσεις που **ενημερώνουν τους πολιτικούς** για τον μεγάλο κίνδυνο των κλιματικών αλλαγών διεξάγουν και ανεξάρτητες στρατιωτικές υπηρεσίες.

Μια πρόσφατη ανάλυση κινδύνου απευθυνόμενη και στην πολιτική ηγεσία καταλήγει μεταξύ άλλων στο συμπέρασμα ότι «θα πληρώσουμε για το φαινόμενο του θερμοκηπίου με τον έναν ή τον άλλον τρόπο... θα πληρώσουμε για να μειώσουμε τις εκπομπές ρύπων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου σήμερα, ή θα πληρώσουμε το τίμημα αργότερα με στρατιωτικούς όρους ... Και στο τίμημα αυτό θα περιληφθούν ανθρώπινες ζωές». Αυτό δήλωσε ο στρατηγός Αντονι Ζίνι, πρώην επικεφαλής της Κεντρικής Διοίκησης των αμερικανικών δυνάμεων στον Περσικό Κόλπο, ο οποίος έγραψε πρόσφατα μια αναφορά για το κλίμα, με την ιδιότητα του μέλους του συμβουλευτικού σώματος CNA του στρατού αρμόδιου για το κλίμα και την ενέργεια. Από πού προκύπτει άραγε η «διστακτική» στάση των πολιτικών των πλούσιων χωρών; [3].

Για την 8ετή προεδρία Μπους που απέκρυπτε από το Κογκρέσο τη Γερουσία και όλο τον κόσμο τα καταγεγραμμένα δορυφορικά δεδομένα των δυσμενών επιπτώσεων των κλιματικών αλλαγών μάθαμε μόλις πρόσφατα[4]. Το αν αυτό ήταν μια πράξη ωθούμενη από θρησκευτικές πεποιθήσεις, τα πετρελαϊκά συμφέροντα ή και τα δύο μαζί μένει στην κρίση του κάθε πολίτη, γιατί η δικαιοσύνη δεν φαίνεται στον ορίζοντα. Σε αυτή την απάντηση ίσως βοηθήσει και το αν αναλογιστούμε ότι οι ΗΠΑ εναντιώθηκαν στην πράξη στο πρωτόκολλο του Κιότο.

Συνωμοσιολογία και πολιτική

Σύμφωνα με μερικούς αναλυτές της Δύσης υπάρχει μια «έκπτωση» τα τελευταία χρόνια στον οραματικό ορίζοντα των πολιτικών της. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η ανακήρυξη ως επίσημου δόγματος των ΗΠΑ (επί 8ετούς προεδρίας Μπους) αυτό του προληπτικού πολέμου! Απόρροια αναγέννησης μιας κουλτούρας που εδράζεται στην πριν την Γαλλική Επανάσταση εποχή και συμπυκνώνεται στην φράση «όλοι είναι ένοχοι μέχρι αποδείξεως του εναντίου». Ανησυχητικά φαινόμενα αποτελούν η ανάδειξη «διάδοχων» ηγετικών φυσιογνωμιών της πολιτικής όπως της Ρεπουμπλικανής Μισέλ Μπάχμαν που δηλώνουν πέραν πάσης επιστημονικής λογικής ότι «το διοξείδιο του άνθρακα δεν είναι βλαβερό αέριο, είναι ακίνδυνο»[5] και του Τσέχου προέδρου κ. Βάτσλαβ Κλάους που ισχυρίζεται πως όλη η συζήτηση για τις κλιματικές αλλαγές είναι μια συνωμοσία για την επιστροφή σε έναν νέο κομμουνισμό (!)[6].

Αναβλητικότητα ουσιαστικών αποφάσεων και πολιτική

Η περιβαλλοντική και η οικονομική κρίση είναι αλληλένδετες. Η κρίση αυτή αποτελεί, απ' ό,τι φαίνεται, καταστάλαξη των χωριστικών και αποσπασματικών επιλογών του ανθρώπου. Επιλογών βασισμένων σε θεμελιωδώς εσφαλμένες παραδοχές και στάσεις ζωής, εμφανώς πλέον ενάντιες στην βιωσιμότητα του πολιτισμού και του οικοσυστήματος.

Θεωρώντας ως δεδομένο ότι από την πρόσφατη παγκόσμια οικονομική κρίση «αποφεύχθηκε» η πραγματική αποκατάσταση των νόμων της αγοράς, αφήνοντας ανέγγιχτο τον αφανή ολοκληρωτισμό και την απληστία, δίνοντας ραντεβού στην επόμενη μεγάλη οικονομική κρίση, αποτελεί ακόμη μεγαλύτερη ανάγκη μια άμεση επιτυχή διάσκεψη για τις κλιματικές αλλαγές. Θα ήταν χρήσιμο να αναφέρω μια άποψη του φιλοσόφου **Ερβιν Λάσλοου** σχετικά με τα σημεία κρίσης τα ορόσημα και τις «μεσοβέζικες» λύσεις: «Η εφαρμογή καλοπροαίρετων πολιτικών αποφάσεων δημιουργεί την εντύπωση ότι η κατάσταση είναι ελεγχόμενη και η κρίση έχει την απαραίτητη διαχείριση, με αποτέλεσμα να λείπει ο καταλύτης της θέλησης για θεμελιώδη μετασχηματισμό. Μια οπισθοδρομική στρατηγική είναι πιο χρήσιμη από αυτήν την άποψη»[7].

Μια άποψη με πολλαπλούς παραλήπτες.

[1] Ο "σοσιαλισμός των χρηματιστηρίων – Ομπάμα: «Όλα για όλα», Γιάννης Ζήσης, www.solon.org.gr, 2 Απριλίου 2009

[2] Αλ Γκορ, "Προσβολή στη Λογική"

[3] Και ο στρατός στο «μάτι» του κυκλώνα, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 15/8/09

[4] Ο Μπους έκρυβε αποδείξεις-σοκ για την υπερθέρμανση στην Αρκτική, <http://www.in.gr>, 27/07/09

[5] Μισέλ Μπάχμαν, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Κυριακή 22 Νοεμβρίου 2009

[6] Βάτσλαβ Κλάους, ΒΗΜΑτοδότης, Παρασκευή 4 Δεκεμβρίου 2009.

[7] Ervin Laslzo, Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

11 Δεκεμβρίου 2009

Αλέξανδρος Μπέλεσης

Μέλος της ΜΚΟ Σόλων

info@solon.org.gr